

Der er nu for mig ingen Tvivl om, at den Finansminister vilde vinde et stort Ry, som først og fremmest tog Sigte paa Nedsækering af Udgifterne og ved at tilvejebringe en virkelig betydelig Udgifts-nedsættelse fremskaffede et Overskud, som kunde anvendes til Tilbagebetaling af Statsgælden. Herom ved man, at der er to Omraader, hvor den højtærede nuværende Regering vil virke. Gennem den tidligere nedsatte administrative Forenklingskommission, for hvilken et Medlem af den nuværende Regering nu har overtaget Ledelsen til Afløsning af et Medlem af den foregaaende Regering, hvilket vel maa betyde, at den nuværende Regering agter at gøre denne Sag til en Sag af stor Betydning for sig selv — i Forenkling af Administrationen vil jo utvivlsomt store Beparelser kunne hentes. Dernæst vil der i en forstandig Militærpolitik baade i Øjeblikket og med videre Sigte kunne vindes meget betydelige Beparelser. Hvad der kan naas for Øjeblikket, vil naturligvis meget bero paa, i hvor høj Grad den foregaaende Regering har bundet Fremtiden gennem de Lovbemyndigelser, som den fik med et knebent Flertal her i denne Sal og uden at have faaet Vælgernes Bemyndigelse. Den kan selvfølgelig have bundet Fremtiden paa en saadan Maade, at den vanskeliggør Stillingen for sin Efterfølger ogsaa her. Men hvor den ikke har bundet den, der vil jeg forvente, at man ogsaa i Øjeblikket, og før den endelige Revision af Militærordningen har kunnet gennemføres, vil kunne naa til meget betydelige Beparelser.

Det er altsaa min Opfattelse, at først naar Finansministeren har vundet fornødent Overblik over hele Situationen, vil han kunne fremsætte en virkelig begrundet Plan med Hensyn til Statsgældens Tilbagebetaling, og i meget høj Grad vil den jo hænge sammen med det Budget, som han vil komme til at forelægge i Oktober som det første Budget fra denne Regering. Der bør Overblikket være til Stede, og da haaber jeg, at Regeringen straks vil kunne fremsætte vigtige Forslag i den Retning, som Problemet kræver.

Ogsaa den øjeblikkelige finansielle Begrundelse for selve det foreliggende Lovforslag er alt for spinkel til en virkelig Behandling af det. Den er akkurat tilstrækkelig til at kunne bære en Partiskitse, men alt for spinkel til at kunne bære et Regeringsforslag. Lovforslaget gaar, som bekendt, ud paa at beskatte

Formuerne, saaledes som de foreligger den 1. Januar 1924, paa en særlig Maade. Men det Beregningsgrundlag, som gives os til Bedømmelse af, hvad dette vil kunne indbringe, er ikke Formuerne pr. 1. Januar 1924, men Formuerne pr. 1. Januar 1922. Store Forskydninger kan have fundet Sted, ja, saa store, at de Tal, som Finansministeren har forelagt for os, i meget væsentlig Grad forandres. Med andre Ord, det Grundlag, som jeg anerkender er tilstrækkeligt for en Partiskitse, som man forelægger for at vise sine Hensigter og tale til Vælgerne derom, er ikke tilstrækkeligt til et Regeringsforslag. Jeg tror ikke, det er muligt i denne Sommersamling at opnaa Klarhed over dette Spørgsmaals Løsning, hverken for Ministeren eller — endnu mindre — for et Udvalg og Tinget.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Lovforslaget selv. Jeg har allerede nævnt, at dets Princip er Beskatning af Formuerne, saaledes som de foreligger den 1. Januar 1924. Der er allerede peget paa, og man kan ikke undgaa at bemærke, at hvordan det gaar disse Formuer videre, interesserer Lovforslaget sig ikke for. Hvis en Formue næste Aar er vokset, tages der intet Hensyn dertil, hvis den er formindsket eller forsvundet, tages der intet Hensyn dertil, det er det tilfældige Øjeblik, 1. Januar 1924, som er det afgørende. Det hænger sammen med, at Forslaget jo nu er noget andet, end det oprindelig har været tænkt at skulle være, thi Forslaget stammer fra de forskellige Tanker, der har været fremme i Tiden, om ud af Formuen, som den faktisk foreligger i et givet Øjeblik, at tage et Beløb. Det var stærkere accentueret i den Partiskitse, som forelagdes før Valget, end det er accentueret her. Thi i Partiskitsen var Udbetalingen af den bestemte Andel af Formuen gjort til det principale, medens der var aabnet Adgang til den successive Afbetaling; men nu har man vendt om paa det og gjort den successive Afbetaling til det principale, men tilladt en Indbetaling een Gang for alle. Derved forandrer Forslaget i Virkeligheden Karakter. Det fremgaar ogsaa af den højtærede Finansministers Tale, at han forsøger at forandre Forslaget fra at være en efter en stigende Skala procentvis Indbetaling til Staten af Formueafgiften som en Afgift en Gang for alle til at være nogle Aars Ekstrabeskatning af Formueindtægt. Men derved fremtræder ogsaa grellere det ganske særlige Forhold, som der er peget paa af tidligere Talere, og som jeg ogsaa maa